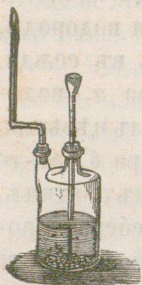

отъ желѣзо или отъ цинкъ, па ся залѣють прѣзъ една трѣбѣ *М*, съ нѣколко жупелнѣ (симпурна) кислотѣ (зачія) (Фиг. 5). И тукъ вода-та ще да ся разложи:

[Фиг. 5.]

Кислородъ-тъ изъ водѣ-тъ ще ся съедини съ метала та ще направи окисъ, кой-то съ кислотѣ-тъ прави *симиурокиселѣ соль*, а водородъ-тъ вѣтрѣе прѣзъ цѣвь-тъ и на връха ѣ може да ся запали да гори като свѣщъ.

Водородъ-тъ въ чистъ видъ е прозраченъ газъ безъ вкусъ, дѣхъ и безъ цвѣтъ; въ него запаленъ вѣгленъ гаснѣе, а щомъ ся приближи до него пламыкъ пламва и гори съ сине-жълтъ пламыкъ, кой-то отпуща много топлинѣ. Водородъ-тъ е 14 пѣти по-легкъ отъ въздуха, затова плува все нагорѣ и може да ся прѣлива изъ доленъ сѣждъ въ горень. Кога-то водородъ ся смѣси съ кислородъ, па ся запали, тогава издава голѣмъ грѣмъ, кой-то обыкновенно счува сѣжда, въ кой-то ся пали газъ-тъ; отъ това таквази смѣсь отъ водородъ и кислородъ ся нарича **ГРѢМЛИВЪ ГАЗЪ**.

Кога-то ся запали Грѣмливъ газъ, отпуща ся най-голѣма топлина, отъ колко-то е до сега познато. Въ неѣ за малко врѣме ся стопява всякакъвъ металъ. А кога-то у пламыка ся тури малко варъ или тибиширъ, то излиза силна свѣтлина, коя-то ся нарича **ДРУМУНДОВА СВѢТЛИНА**.

21. Тѣло, наречено прахънъ отъ платинѣ, като ся досѣгне до водородъ, запалва ся. На това явленіе е основано устройство-то на *Деберайнерово-то водородно огниво* за паленіе; (Фиг. 6). Това огниво ся употрѣблява по кѣщя-та и състои отъ два